

672

Nr.
van het arrest

Nr. **2004/1548**
van het repertorium

Nr. **308 P 2004**
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

1.
geboren te
smid,
wonende te

op

beklaagde

2.
geboren te
zonder beroep,
wonende te

op

beklaagde

beklaagden sub 1 en 2 vertegenwoordigd door Mr.
loco Mr. , beiden
advocaat bij de balie van

3.
geboren te
smid,
wonende te

op

beklaagde

4.
geboren te
bediende,
wonende te

op

beklaagde

beklaagden sub 3 en 4 vertegenwoordigd door Mr.
, advocaat bij de balie van
loco Mr. , advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

De eerste, de tweede, de derde en de vierde

Te

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 20 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42), zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de derde en de vierde: als mede-eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd of die tot de werken opdracht hebben gegeven,

de eerste en de tweede: als gebruikers die tot de werken opdracht hebben gegeven,

op het onroerende goed gelegen te ,

gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 16 a 45 ca,

eigendom van derde en vierde verdachte,

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven,

A. tussen 31 mei 1996 en 3 september 1997 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot minstens 13 december 1999 te hebben instandgehouden,

nl. verbouwingswerken bestaande uit het afbreken van een bergplaats en het optrekken van een bijkomende ruimte alsook het optrekken van een nieuw gebouw dat werd ingericht als kantoor.

overgeschreven te kantoor der
hypotheken op 14.3.2000,
kosten: 3.816 frank
de hypotheekbewaarder (get)

het onroerend goed toebehorend aan
en krachtens een akte van 19 juni
1959 ontvangen op 25.6.59, notaris te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 3 februari 2004 door beklaagden opzichtsens
alle beschikkingen
- op 3 februari 2004 door het Openbaar Ministerie
wat betreft alle beschikkingen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1

rechter op 19 januari 2004 door de correctionele rechtbank van Turnhout, 14^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Actualiseert en preciseert de feiten als volgt:

"De eerste, de tweede, de derde en de vierde

Te

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de toenmalige wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en na 24 maart 1997, op de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het toenmalig decreet van de Vlaamse Raad betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 20 oktober 1996 (B.S. van 15 maart 1997), zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de derde en de vierde: als mede-eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd of die tot de werken opdracht hebben gegeven, de eerste en de tweede: als gebruikers die tot de werken opdracht hebben gegeven,

op het onroerende goed gelegen te

gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 16 a 45 ca,

eigendom van derde en vierde verdachte,

de hierna vermelde werken in artikel 44 omschreven,

A. tussen 31 mei 1996 en 3 september 1997 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot minstens 13 december 1999 te hebben instandgehouden,

nl. verbouwwerkzaamheden bestaande uit het afbreken van een bergplaats en het optrekken van een bijkomende ruimte alsook het optrekken van een nieuw gebouw dat werd ingericht als kantoor.

deze feiten onder de hogeromschreven tenlastelegging sedert 1 mei 2000 en thans zwaarder strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 van het huidig decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. van 8 juni 1999), zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (BS van 29 april 2000), de artikelen 4 en 10 van het decreet van de Vlaamse Raad van 13 juli 2001 (BS van 3 augustus 2001), de artikelen 5 en 8 en het decreet van de Vlaamse Raad van 7 december 2001 (BS van 28 december 2001 - tweede uitgave - erratum BS van 12 januari 2002); de artikelen 2 en 3 van het decreet van de Vlaamse Raad van 1 maart 2002 (BS van 16 april 2002 - tweede uitgave), en de artikelen 6 en 7 van het decreet van de Vlaamse Raad van 8 maart 2002 (BS van 23 maart 2002) "

alsmede geactualiseerd aan het decreet van 4 juni 2003.

Verklaart de tenlasteleggingen zoals aangepast bewezen in hoofde van beklaagden.

Veroordeelt beklaagden, wegens de vermengde feiten A en B, IEDER tot een geldboete van 100 euro gedeeld door 40,3399.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht wordt op IEDER 495,79 euro.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van IEDER 30 dagen.

Verleent opzichtens derde en vierde beklaagden gewoon uitstel van uitvoering voor een termijn van drie jaar voor de gehele opgelegde geldboete of 30 dagen vervangende gevangenisstraf.

Verwijst beklaagden hoofdelijk tot de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: 164,83 euro.

Verwijst beklaagden IEDER tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Verwijst beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, IEDER tot betaling van een bedrag van

TIEN EURO, verhoogd met 40 opdecimen en gebracht op VIJFTIG Euro.

En rechtdoende op de schriftelijk vordering van de gemachtigde ambtenaar:

Verklaart de herstellvordering van de stedenbouwkundige ingenieur (thans stedenbouwkundige inspecteur) d.d. 9/7/1998 ontvankelijk en gegrond, echter met herleiding van de gevraagde dwangsom naar 25 euro per dag vertraag zo aan de veroordeling tot herstel geen vrijwillig gevolg werd gegeven binnen de gestelde termijn van twaalf maanden.

Veroordeelt beklaagden om binnen de twaalf maanden na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, over te gaan tot herstel van de plaats, gelegen te kadastraal gekend als

, in de vorige staat door het slopen van de wederrechtelijk opgetrokken gebouwen, zijnde de aanbouw tegen de achtergevel van het hoofdgebouw en het slopen van het gebouw dat als kantoor werd ingericht.

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen of de stedenbouwkundig inspecteur, ingeval huidig vonnis binnen de voormelde termijn niet ten uitvoer werd gelegd, daarin te voorzien op kosten van beklaagden.

* * *

Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden sub 1 en 2 worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. , loco Mr. , beiden advocaat bij de balie van .

De beklaagden sub 3 en 4 worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. , advocaat bij de balie van loco Mr. , advocaat bij de balie van

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

De eerste rechter heeft terecht de feiten geactualiseerd.

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dienen de feiten verder geactualiseerd aan de art. 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003.

De datumbepaling van tenlastelegging A dient gewijzigd te worden als volgt:

"tussen 1 juli 1996 en 3 september 1997".

De datumbepaling van tenlastelegging B dient gepreciseerd te worden als volgt:

"van dan af tot 13 december 1999".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

Verval van de strafvordering

De tenlastelegging A is niet verjaard gezien het laatste feit dateert van 2 september 1997 en de verjaring gestuit werd ingevolge de zitting van 13 mei 2002 (en niet 10 maart 2000).

Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals hiervoor geactualiseerd en gepreciseerd bewezen gebleven wat betreft de tenlastelegging A en is niet meer strafbaar wat betreft de tenlastelegging B.

De wederrechtelijke constructies zijn gelegen in woongebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 28 juli 1978.

Beklaagden worden vervolgd om reden van wederrechtelijke oprichting en instandhouding van de vermelde bouwwerken. Nu deze alle gelegen zijn in een woongebied, zijnde een niet ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, geldt daarvoor geen strafsanctie meer wat betreft de instandhouding. Wat betreft de oprichting geldt er wel nog een strafsanctie.

De beklaagden sub 1 en 2 verkochten op 6 juli 1996 het onroerend goed, zijnde woning met winkel en achterliggende gebouwen, aan hun zoon en zijn echtgenote (beklaagden sub 3 en 4). Zij behielden enkel het vruchtgebruik van dat gedeelte dat vroeger winkel was. Beklaagde verklaart dat de werken in de zomer 1996 door hen zijn aangevat zonder over de vereiste vergunning te beschikken waarbij onder meer de bergplaats achter de woning werd vernieuwd.

Beklaagden sub 1 en 2 hebben aldus als eigenaars de verbouwingswerken aangevat zonder over de vereiste vergunning te beschikken en hebben als vruchtgebruiker een gedeelte van het onroerend goed waarin de wederrechtelijke verbouwingswerken (o.a. de winkel omgevormd tot woonhuis) werden uitgevoerd instandgehouden (dit is echter niet meer strafbaar).

Beklaagden sub 3 en 4 hebben bij akte verleden op 6 juli 1996 voor notaris met standplaats te Mechelen het onroerend goed gekocht van beklaagden sub 1 en 2 en hebben de reeds aangevatte werken verder gezet als eigenaar zonder over een vereiste vergunning te beschikken.

De tenlastelegging A is derhalve in hoofde van de vier beklaagden bewezen gebleven.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagden,
- hun strafrechtelijke voorgaanden,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect voor de regels van ruimtelijke ordening.

Daarom wordt elke beklaagde bestraft met een geldboete van 100 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 495,79 euro of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

De geldboete moet de beklaagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te

stellen en moet hen leren de wetgeving op de ruimtelijke ordening te respecteren.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Met betrekking tot de herstellvordering

De herstellvordering dateert van 9 juli 1998 en het Openbaar Ministerie dagvaardt op 10 maart 2000 de beklaagden.

De herstellvordering gebaseerd op het misdrijf van instandhouding is derhalve tijdig geformuleerd zodat het Hof nog gevat is daaromtrent te oordelen.

De herstellvordering heeft immers ook een civielrechtelijk karakter doch strekt ertoe, als bijzondere vorm van vergoeding of teruggave, een einde te maken aan een met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad. De instandhouding, die voorheen strafbaar was in de periode dat zij plaatsvond, vormt derhalve nog steeds de grondslag van de herstellvordering en thans is het Hof als strafrechter nog steeds bevoegd daaromtrent te oordelen.

Gezien het misdrijf van oprichting in hoofde van de vier beklaagden werd bewezen verklaard, is het Hof sowieso gevat om over de herstellvordering te oordelen.

De beklaagden sub 3 en 4 houden voor dat de herstellvordering onontvankelijk is om reden dat hij uitgaat van een onbevoegd lid van de administratie, dhr. , en niet van de Gemachtigde ambtenaar met name de Stedenbouwkundige inspecteur, Mevr. .

Op grond van art. 4§1 van het M.B. 1 februari 1995 werd op 20 februari 1998 het besluit genomen door de Directeur-Generaal (zijnde dhr.) om de gemachtigde ambtenaar inzake ruimtelijke ordening van de provincie . te vervangen door dhr.

gezien zij in de onmogelijkheid verkeert om zelf in haar tijdelijke vervanging te voorzien.

Ar.4§1 deel 2 van dit M.B. voorziet een regeling indien de Directeur-Generaal afwezig of verhinderd is hetgeen hier niet het geval is.

Dergelijke vervanging vereist geen publicatie in het Belgisch Staatsblad. Het volstaat een

afschrift van deze aanduiding mee te delen aan de Vlaamse Minister. Derhalve is de herstellvordering van 9 juli 1998 uitgaande van dhr. wel ontvankelijk.

Ingevolge een tussenvonnis d.d. 23 juni 2003 van de eerste rechter waarvoor alvorens recht te doen een heropening der debatten werd bevolen, heeft de stedenbouwkundige inspecteur die bevoegd is voor het hele Vlaamse Gewest, met name dhr. ingevolge het M.B. van 11 januari 2002 (gepubliceerd BS 18 januari 2002) tot aanstelling van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren, de herstellvordering zoals geformuleerd op 9 juli 1997 aangevuld in zijn brief op 22 september 2003 (stuk 154 strafdossier) en meegedeeld aan het Openbaar Ministerie. Gezien dhr. bevoegd is voor het gehele Vlaams Gewest en gezien de herstellvordering op elk ogenblik in de procedure kan worden gewijzigd dan wel aangevuld en gezien het bovendien enkel een aanvulling betreft, is er geen enkele reden om de oorspronkelijke herstellvordering van 9 juli 1998 onontvankelijk te verklaren. Op grond van art 149§2 DRO wordt de herstellvordering ingeleid bij het Openbaar Ministerie bij gewone brief. Het Openbaar Ministerie beslist om de strafvordering aanhangig te maken. Indien er een herstellvordering is ingeleid bij het Openbaar Ministerie, verwoordt het Openbaar Ministerie wat betreft de herstellvordering de opinie van de stedenbouwkundige inspecteur. De stedenbouwkundige inspecteur kan dan ook in de loop van de strafprocedure aan het Openbaar Ministerie verduidelijkingen dan wel wijzigingen en aanvullingen meedelen. Noch art. 149§2 DRO, noch het M.B. van 11 januari 2002 werd derhalve geschonden.

Vooraleer verder met betrekking tot de herstellvordering te oordelen, acht het Hof het gepast om voorafgaandelijk advies in te winnen van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid gelet op de evolutie van de rechtspraak.

Alsdan kan ook verder geoordeeld worden aangaande de aangevoerde middelen ter zake van de herstellvordering met betrekking tot de motieven ervan, met name de redelijkheid.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 66 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198, 198bis en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

Ontvangt de hogere beroepen;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre de feiten werden geactualiseerd;

Actualiseert en preciseert de feiten verder zoals hoger uiteengezet (pagina 7);

Hervormt het bestreden vonnis voor het overige;

Stelt vast dat voor de feiten sub B geen strafsanctie meer geldt en ontslaat beklaagden uit dien hoofde van rechtsvervolging;

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A zoals gepreciseerd en geactualiseerd;

Veroordeelt elk der beklaagden wegens de feiten sub A zoals geactualiseerd en gepreciseerd tot een geldboete van 100 : 40,3399 euro gebracht op 495,79 euro (VIERHONDERD VIJFENENNEGENTIG EURO en NEGENENZEVENTIG CENT) door verhoging met 1990 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN;

Verplicht iedere beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan iedere veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Met betrekking tot de herstellvordering

Vooraleer recht te doen ten gronde;

Legt de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid op grond van art. 198bis DRO en beveelt een heropening der debatten op woensdag 19 december 2007 om 11 uur;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de overige kosten in beide aanleggen gerezen op de strafvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 289,59 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
 terechtzitting van de
 TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
 op
 VIER APRIL TWEEDUIZEND EN ZEVEN

waar aanwezig waren

Raadsheer, wnd. Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat -generaal

Griffier

Op het oogenblik van de uitspraak van huidig
 arrest, waarover , Voorzitter, en M.
 , Raadsheer, mede beraadslaagd hebben
 overeenkomstig artikel 778 van het Gerechtelijk
 Wetboek, worden deze magistraten wettig verhinderd
 zijnde vervangen door ,
 Raadsheren, daartoe aangewezen overeenkomstig
 artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek, bij
 bevelschrift van de Eerste Voorzitter van het Hof
 van beroep alhier. in datum van heden: